

عنوان مقاله:

جایگاه دلیل عقلی و کاربرست آن در توسعه فقه سیاسی شیعه

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی مطالعات میان رشته ای علوم انسانی و اسلامی ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

محمد مهدی جعفری - دانشجوی کارشناسی ارشد فقه سیاسی دانشگاه شهید بهشتی تهران و طلبه سطح چهار، حوزه علمیه قم

خلاصه مقاله:

هدف از این پژوهش پاسخ به تاثیرگذاری منبع عقل و دلیل عقلی و سعه کاربردی آن که یکی از چهار منبع استنباط احکام در فقه سیاسی شیعه است که البته با توجه به میزان دلالت دقیق تری که عقل در فقه شیعه به نسبت به فقه اهل سنت دارد و تنها عقل قطعی را شامل می شود و همچنین اختلافاتی که در مورد حسن و قبح افعال و ذاتی بودن یا نبودن آن ها و همچنین مباحثی که در مورد ملازمه حکم عقل با حکم شرع وجود دارد یقینا باید این مساله به صورت عمیق مورد بحث واقع شود. همچنین در مورد مفهوم فقه سیاسی که اخیرا در مجالس علمی از آن بیشتر بحث می شود توضیحاتی ارائه شده که اختلافات موجود در مفهوم این مساله را تبیین می کند زیرا در صورت نگاه حداقلی به مساله فقه سیاسی، امکان بحث به این وسعت و کنکاش در مورد یک به یک منابع استنباط تاثیرگذار بر آن وجود نخواهد داشت و یا حداقل بی فایده خواهد بود. لازم به ذکر است که روش تحقیق در این پژوهش توصیفی - تحلیلی است.

کلمات کلیدی:

فقه، فقه سیاسی، حسن و قبح، دلیل عقلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1788271>

